

שהציג ידלן במישפטו. היה פתק של בן-דודו, אהרון ידלן. אהרון היה או מזכיר המפלגה, והוא כתב לאשר פתק שבו ביקש להעביר 70 אלף לירות לחברת

תת-ניצב זיגל
מאסר חף-מפשע

ISL שהיתה שותפות של כור, בנק הפועלים ובנק גרמני.

גם עם שיחורו מהכלא לא מרחיב ידלן את הדיבור על שיטת הפתקים. שבגללה עברו מיליונים רבים של לירות מקופת-המדינה לקופת-המפלגה. אלא מתנצל על כך שהציג דווקא את הפתק של בן-דודו. זה היה, לדבריו, הפתק היחיד שנשא במיקרה בידיו. אשר מאשים את אהרון בתמימות, וטוען כי רק אחרי מיסוס ידלן בבית אהרון ידלן לפתע איך קרה שמיפלגת-העבודה קיבלה פיתאום כל-כך הרבה כסף.

ידלן מגלה כי בעת מיספוטו התכוון אהרון ידלן, בעיקבות גילוי הפתק, להתייחס פטר מתפקידו כשר-החינוך, אולם הוא, אשר ידלן, מנע זאת בעדו. בין תוכנותיו החיוביות של אהרון מציין אשר את ה עובדה שהוא הגן, חבר-קבוצה, ומי שידע להתנהג בעדינות עם גולדה מאיר ולשתף פעולה עם פינחס ספיר.

● על גדי יעקובי

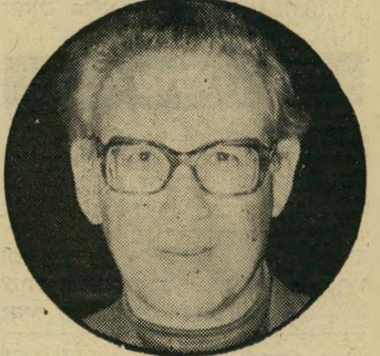
שר התחבורה לשעבר

גדי יעקובי לא היה אף פעם מידידיו של ידלן, אם כי היה מקורב ביותר לטליה ליבני, שהיתה גם היא פעילה ברפי"ג. לגבי גדי יעקובי יש לידלן סיפור מרתק. ידלן היה מודאג מההדלפות מהשיבות של הנהלת חברת העובדים, שבראשה עמד, אחרי כל ישיבה היה מתפרסם בעיתונים חומר כלכלי-סודי מתוך הישיבה. הוא שכר את משרד-החקירות מודיעין אזרחי, אשר גילה כי גדי יעקובי מדליף לדן מרגלית מהארץ. כאשר בא אל יעקובי בטענות, השיב לו יעקובי החיזור: "מה אני יכול לעשות? זה הטבע שלי!"

● על יעקוב לוינסון

מנכ"ל בנק הפועלים לשעבר

יעקב לוינסון הוא אחת הדמויות השנויות ביותר על ידלן. לידלן יש שלל

שר ידלן
70 אלף למיפלגה

סיפורים על אופיו של לוינסון, שיטותיו, הפחד שהוא מטיל סביבו, והרבה-הרבה הצעות להיחרת לוינסון על כושרו ויכולתו שיהאוצר בממשלת המערך.

לוינסון היה עד לפני חודשים אחדים דמות מיסודית ורק מעטים בארץ ידעו פרטים עליו. הראשון שהושף טפח מדמות זו הוא אשר ידלן.

מרכת-היחסים בין ידלן ולוינסון החלה ברגל ימין. בתחילת דרכם המשותפת העריץ ידלן את לוינסון על כושרו ויכולתו תו הביצועי. אולם כאשר גילה, לדבריו, כי לוינסון מפעיל לחצים ושיטות

שלא נראו לידלן, החל להתייחס אליו אחרת.

ידלן מספר כיצד דרש לוינסון כי מבקרה-הסתדרות לא יתערב בעסקי הבנק שבראשו עמד, ועל אוירת הטרור שהטיל לוינסון בקרב הנהלת ועובדי בנק הפועלים. היטיב לבטא את היחס ללוינסון דווקא אברהם עופר, אחרי ריב שהיה לו עם לוינסון. אמר אז עופר ללוינסון: "אני יודע שאוכל לקבל את הכסף אם אלקק לך. זוהי השפה שאתה אוהב!"

ידלן מספר על מעורבותו של לוינסון במימון מיפלגת-העבודה, ובוכה על כך שכל האנשים שהיו עשויים לבלום את לוינסון כבר אינם: אברהם עופר ויהושע רבינוביץ נפטרו, מאיר עמית ודוד גור לומב אינם עוד במיפלגה, צבי רכטר פרש מטול בונה, ואילו ידלן עצמו ישב בכלא.

● על גולדה מאיר

ראש-הממשלה לשעבר

הכל פחדו מגולדה מאיר. גם ידידיה הקרובים ביותר, אשכול וספיר. נראה כי גם ידלן חשש ממנה, אולם אחרי מותה של גולדה, הוא מעז לחשוף פרשות בהן היתה מעורבת.

ידלן אינו מסתיר את טינתו לגולדה מאיר. הוא מסר כיצד בשנת 1969 טילפן אליו לוי אשכול, שהיה אז ראש-הממשלה, באמצע הלילה ואמר לו: "אינני יכול יותר. הגברת מרחוב הירקון (גולדה) או מזכירת מפא"י, גברת הממלכות, ממרת את חיי. היא טוענת שאני מסקיר אותה, שאין לה כסף לשלם שכר לעובדי המיפיגה, ושעומדים לנתק את הטלפונים בבית מרכז המיפלגה. היא אשה זקנה ועובדת לנפשה." לדברי ידלן התחנן בפניו אשכול כי יעזור לגולדה בכספים למיפלגה, והוא אמנם עשה כן.

ידלן חושף פרשה אפלה, שבה היתה קשורה גולדה. בשנת 1973 הוא הוזמן אל ספיר ובחדר היה גם רבינוביץ. הם ביקשו ממנו שקופת-חולים תמכור לממשלה שטח של ששה דונם במקום היקר ביותר בתל-אביב, שדרות דוידה-מלך. הם סיפרו לו כי גולדה רוצה את המקום כדי להקים עליו קונסרבטוריום למוסיקה, שאר תו ינהל בנה, הצילן מנחם מאיר. לדברי ידלן היה סכום הפרויקט כולו כ-60

ראש-ממשלה מאיר

עיסקה מפוקפקת עם הבן

מיליוני לירות, במחירים של אז, וערך הקרקע, שאותה ביקשו השניים עבור בנה של גולדה, כ-12 מיליוני לירות, במחירים של אז. גולדה היתה אז ראש-הממשלה, וספיר שרי-אוצר.

גם אחרי מילחמת יום-הכיפורים לא הפסיקה גולדה את לחצה בעניין המיגרש של בנה, וכאשר מונה רבינוביץ כשר-האוצר, הוא העביר החלטה לרכוש את המיגרש ולבנות עליו קונסרבטוריום למוסיקה.

ידלן מאשים את גולדה בצדקנות. הוא נפגע במיוחד מתגובתה של גולדה אחרי מיספטו, עת אמרה: "אשרקה ידלן, כיצד קרה לנו דבר כזה? מי האמין שכך יעשה אשרקה ידלן? לא יסולח! לא יסולח!" הוא טוען כי גולדה נתנה גיבוי לשיטה שבגללה הוא נכנס לכלא. ממש כמו מנהיגים אחרים, אבל הם לפחות שתקו כאשר הוא נפל, והיא היתה מוכרחה להתנהג כצדקנית ולדבר.

● על ירוחם זשל

מזכ"ל ההסתדרות

ידלן מספר על מערכת-היחסים העכור רה בין משל. בעת שהיה מזכיר פועלי התעשייה באיגוד המיקצועי, לבין מי ש היה אז מזכ"ל ההסתדרות, אהרון בקר. לדברי ידלן, התהלכה בדיחה בבית הור עד-הפועל, כאילו מקדיש בקר מדי יום

ביומו שלוש שעות, בין 1 ל-4 אחר ה צהריים, כשינאת משל, וכי משל מקדיש מספר שעות גדול יותר מדי יום ביומו לשינאת בקר.

● על פינחס ספיר

שר-האוצר לשעבר

בין האנשים אליהם היה ידלן מקורב ביותר היה פינחס ספיר, אם כי ידוע ש ספיר דאג לשמור תמיד על מרחק מסויים מידלן.

ידלן מדבר בהערכה רבה על פינחס ספיר, למרות שלדבריו הוא אבי השיטה אשר הביאה אותו לכלא. הוא מגלה, כי קיי כל מספר עשרות פתקים, שבהם התבקש להעביר כספים למיפלגה, ועשרות פתקים שבהם הוא נדרש להתנהג בהירות כדי שדברים מסויימים לא יתגלו. הוא מתאר את סיגנון-עבודתו הידוע של ספיר, את הפגישות בבתי-מלון בתל-אביב, שבהם היו עובדים מיליונים מקופה אחת קופה שניה. לדבריו היה ספיר המתכנן והמבצע של הפילוג בתוך מפא"י שהכל רצו למנוע אותו, שהביא לפרישת בן-גוריון ולהקמת רפ"י.

ידלן מגלה כיצד ניסה ספיר להתערב אצל שרי-המיטרה, שלמה הילל, בחקירת פרשת צבי רכטר, כדי להפסיק את החקירה.

● על נורמן פייט

סגן-ניצב, פגנו שר בנימין זיגל ידלן טוען, כי עולמו של פייט צר

שר-אוצר ספיר

פגישות בבתי-מלון

כעולמה של נמלה. לדעתו חושב פייט ש כלום, מהצמרת הפוליטית ועד לפקידים הנמוכים ביותר, הם עבריינים. העובדה שכל אחד הוא פושע ברורה לפייט מה שיחה הראשונה שלו עם כל אדם, והשיר חות הבאות הן רק כדי להוכיח זאת. ידלן מספר, כי פעם אמר לפייט, בי נוכחות זיגל: "אתה הרי משוכנע שגם זיגל ראוי למעצר, אך אינך יכול להוכיח זאת. קשה לך, אבל עוד יגיע היום." פייט, לפי דברי ידלן, חיך כמאשר את הדברים. לדעתו של ידלן פייט, שהוא רואה-חשבוני במקצועו, מוגבל ביותר בי ידע שלו.

● על חיים צדוק

שר-המישפטים לשעבר

בדברי ידלן על צדוק ניכרת טינה של ממש. הוא טוען נגד התבטאויותיו הקרי רות של צדוק, בעת שבכירי השרים דנו בעניינו של ידלן. לדברי ידלן אמר אז צדוק שלא היה מוכן להתערב לטובתו, בסיגנון של מורם מעם: "נראה איך יפול דבר".

ידלן מצטט את דעתו של ספיר על צדוק: "הכל מעניין אותו עד לכפתור ולעניבה. חוץ מצדוק לא קיים בשבילו

שר-אוצר רבינוביץ

פיצוי פרישה לא מוצדקים

דבר. עופר אמר, לדברי ידלן, על צדוק: "לבו טיפש מחלב."

● על טדי קולק

ראש עיריית ירושלים

לראשונה משורבב שמו של טדי קולק לכל מערכת קבלת-כספים ממקורות הסי תדרותיים וממלכתיים לשם תעמולת-בחיר רות מיפלגתית. ידלן מספר היום, כי טדי קולק טילפן אליו מירושלים, וביקש ממנו להשיג לו תרומה, והוא אמנם השיג לו תרומות של עובדים.

● על יצחק רבין

ראש-הממשלה לשעבר

גם ליצחק רבין יש לידלן טענות על

שופט קדיון שמגר

אף פעם לא מקל

בי לא היה די חזק כאשר התפוצצה פרשת ידלן, ועל כי לא עמד לצידו. ידלן מצטט את אברהם עופר, שאמר על רבין: "ראש-הממשלה אינו מסוגל לעזור."

● על יהושע רבינוביץ

שר-האוצר לשעבר

האיש אליו היה ידלן מקורב ביותר מקרב המנהיגים, מילבד אברהם עופר, היה יהושע רבינוביץ.

גיטתו של ידלן אל רבינוביץ מעורבת. רבינוביץ היה אחד מידידיו, אך אי אפשר שלא להבחין בטרונות על-כך שלא נחלץ די הצורך לעזרתו, כאשר החלה פרשת-ידלן להתגלגל, ועל כי דווקא אז גילה רבינוביץ חולשה. ידלן מגלה, כי רבינוביץ הוציא 10 מיליוני לירות לתע-מולת-הבחירות שלו לראשות עיריית תל-אביב, בעוד שהתקציב שאושר לו היה רק שלושה מיליונים.

שבוע לפני הבחירות, שבהן התמודד רבינוביץ עם שלמה ("צ'צ'") להט, הת קשר רבינוביץ לידלן, ובקול-נכאים ביי קש ממנו להשיג לו עוד מיליון לירות לתעמולת הבחירות. ידלן אמנם לא רצה לתת לו כסף מקופת-חולים, כפי שרבינוביץ ביקש, אולם הסדיר לו את הכסף מחברות הסתדרותיות שבהן שלט.

ידלן חושף עתה פרשה ישנה, שבה היה מעורב רבינוביץ. רבינוביץ דרש וקיבל 40 אלף לירות, שהיו באותה תקופה — 1969 — סכום גדול, פיצוי-פרישה מברית הקאופרציה הצרכנית. רק מאוחר יותר התגלה, כי הפיצוי לא היה מגיע לו, וכי רבינוביץ לא סיפר שהוא לקח עוד קודם לכן מפרעות על חשבון פרי צינים אלה. הפרשה הושטקה, ורק עתה היא מתגלה. לדברי ידלן הוא גונן אז על רבינוביץ, לקח על עצמו את כל האחריות לפרשה, וכך יצא ממנה רבינוביץ נקי. ידלן טוען, כי רבינוביץ היה אדם טוב-לב וידיד, אולם כאשר החלה פרשת ידלן, היה נטול כוח ומלא פחדים מכדי לעזור לידידו.

● על מאיר שמגר

שופט בית-המישפט העליון

ידלן אינו מעז לתקוף את שמגר, מי שדחה את עירעורו של ידלן, ומנצל לי-מטרה זו את אחד הסוהרים, שליוו אותו לשמיעת העירעור בירושלים. לדברי יד-לין אמר אותו סוהר: "הובלתי לבית-המישפט-העליון את כל הגדולים ואת כל הקטנים. אף פעם לא שמעתי ששמגר מקל בדיון."

בצורה עקיפה, שיש בה מידה של פחד, דגות, מאשים ידלן את שמגר עצמו וטור ען, כי הבחירות של 1965 ושל 1969 היו מושחתות, והיועץ המישפטי לא עשה דבר. ב-1969 כיהן שמגר כיועץ-המישפט טי-למשלה.

● לגבי גילוייו של אשר ידלן על שחיתויות בצמרת השלטון, עומד ח"כ אורי אבנרי להגיש שורה של שאילתות.